

מ"ת 21019/03/15 - מדינת ישראל נגד ג ט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 יוני 2015

מ"ת 21019-03-15 מדינת ישראל נ' ט
(עציר)

לפני כב' השופטת דבורה עטר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

ג ט (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מירית נוימן

ב"כ המשיב עו"ד רוזנטל מירון

המשיב הובא באמצעות שב"ס

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בגין כתב אישום שהוגש נגדו ומייחס לו ביצוע עבירות של פגיעה בפרטיות, איומים, התפרצות, אינוס, תקיפה בנסיבות מחמירות ותקיפה.

2. כעולה מכתב האישום אשר נקבע בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחתו, המשיב והמתלוננת ניהלו קשר זוגי במשך כשנתיים, במהלכם התגורר המשיב כשנה עם המתלוננת ובנותיה בביתה בנתניה, (להלן: "הבית").

נוכח אופן התנהלותו האובססיבית והקנאית של המשיב כלפי המתלוננת, הודיעה לו בסמוך לסוף חודש נובמבר 2014 בדבר רצונה לסיים את הקשר ביניהם. המשיב שלא השלים עם כך נהג כלפי המתלוננת באובססיות כמפורט בכתב האישום.

כשבועיים לאחר מועד הפרידה, שלח המשיב מסרונים למכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, דרש בשלומה, וביקש לחזור לקשר זוגי עמה, וכשהבהירה לו שאינה מעוניינת בכך, אמר לה בתגובה כי אם יראה אותה בלוויית אחר, ירצח אותו.

בהזדמנות אחרת הגיע המשיב לבית המתלוננת בשעת לילה מאוחרת וביקש לשוחח עמה, וכשפתחה בפניו את דלת ביתה, שאל אותה היכן הייתה? מתי חזרה, וביקש לראות את מכשיר הטלפון הנייד שלה, והוא בדק עם מי דיברה, ועם מי הייתה בקשר.

עמוד 1

ביום 20/2/15, הגיע המשיב לבית המתלוננת ואכל עמה ועם בנותיה ארוחת ערב. כשעה לאחר שהלך שלח לה מספר הודעות, באשר לאופן התייחסותה אליו, ומדוע אינה אוהבת אותו עוד. והמתלוננת ביקשה בתגובה כי ישחרר אותה.

בהמשך למתואר, הגיע המשיב אל הבית וביקש להיכנס, המתלוננת סרבה להכניסו, והוא נותר במקום כשהוא ממשיך ונוקש על הדלת בציינו בפניה כי לא יעזוב עד שתפתח את הדלת בפניו, כמו כן עזב המשיב את המקום והגיע בהמשך בשנית, בשעת בוקר, נקש על הדלת, התפרץ פנימה ואמר למתלוננת כי לא רוצה שיישאר בדירה זכר ממנו, ולקח מספר דברים מהדירה.

ביום 23/2/15 התגנב המשיב מאחורי המתלוננת בעת שהלכה עם בתה ברח' בנתניה, חטף מידה את מכשיר הטלפון הנייד ורץ לכיוון ביתו, המתלוננת הלכה בעקבותיו, וכשנכנסה אל הבית שאל אותה עם מי דיברה, למי שלחה הודעות ואיים כ אם לא תספר לו ישליך את הטלפון מהחלון. המתלוננת ענתה שאין לה אף אחד, ושיחזיר לה את הטלפון, אך המשיב השליך את הטלפון מהחלון.

ביום 28/2/15 בשעה 05:20, התקשר המשיב למתלוננת מספר פעמים, ולאחר שלא ענתה לשיחותיו, הגיע לביתה, טיפס על הגג, קפץ דרכו למרפסת הבית ונכנס לחדרה של המתלוננת. המשיב לא שעה לבקשת המתלוננת לעזוב את המקום, אמר לה שהוא אוהב אותה ומתגעגע אליה, איים שיקפוץ מהגג, הראה לה את הצלקת שעל ידו ואמר שיחתוך את ידיו ושהוא רק רוצה לגעת בה וללכת, בעוד המתלוננת חוזרת ומבקשת ממנו ללכת לביתו ושיניח לה, ואולם המשיב אחז בה בכוח, הזיז את החלוק שלבשה, וחרף התנגדותה, החדיר את אצבעו לאיבר מינה.

המתלוננת צעקה לבתה שתקרא לאביה החורג של המתלוננת שיגיע לעזרה, בתגובה לצעקותיה, הניח המשיב את ידו על פיה ואפה, תוך שהמתלוננת מציינת בפניו שהיא מתקשה לנשום ויגרום למותה. ואולם המשיב השיב שלא אכפת לו אם יהרוג אותה העיקר שתהיה שלו. המתלוננת המשיכה לצעוק לעזרה, ובתגובה לצעקותיה סתר לה המשיב, וחבט באמצעות אגרופיו בפניה, וכן נקט באלימות כלפי אביה החורג של המתלוננת שבא לעזרתה.

3. בעניינו של המשיב התקבל תסקיר מעצר, אשר סקר את אורח חייו של המשיב. כמו כן את העובדה שבתקופה שקדמה למעצרו התקשה להיפרד מהמתלוננת, וחלה הדרדרות במצבו הנפשי, והוא פנה לטיפול פסיכיאטרי לאחר ששנתיים קודם לכן פנה לטיפול ואולם לא שיתף פעולה לאורך זמן. שירות המבחן ציין בנוסף כי היענותו למשיב לטיפול הייתה חלקית, כאשר בסמוך למעצרו הפסיק להגיע לפגישות והפסיק ליטול טיפול תרופתי.

שירות המבחן יצר קשר עם המתלוננת, אשר תיראה את הדרדרות במצבו של המשיב, והתנהגותו כלפיה בחצי שנה האחרונה, שהתבטאה בגילוי חשדנות וקנאה, ורצונה לסיים את הקשר ביניהם, ואת אופן התנהלותו של המשיב אשר התקשה להשלים עם כך. הרבה להתקשר אליה, לשכנע אותה לחזור לקשר זוגי עמו, החל לעקוב אחריה, תוך ביטוי קנאה ורכושנות כלפיה, עם זאת ציינה שנענתה לפניותיו והמשיך הקשר עמו ועם בני משפחתו. מתוך ניסיון לסייע לו. שירות המבחן התרשם באשר לאופן פעולתה תוך קושי לעמוד בלחצים וחשש מפני המשיב.

שירות המבחן נתן דעתו לאופי העבירה, וביצע הערכת סיכון בתחום האלימות הזוגית, ובשכלול הנתונים עלה כי קיים סיכון משמעותי לפגיעה חמורה במתלוננת.

עוד ציין שירות המבחן בבואו לשקול את החלופה המוצעת, שהייה בבית אמו בנתניה בפיקוח ובפיקוח אחותו ודודתו, וחבר נוסף, את רמת הסיכון שעלתה לפגיעה במתלוננת, בעיקר נוכח מאפייני אישיותו של המשיב, שימוש בסמים ובאלכוהול, מצבו הנפשי, והערכה כי התקשה להשלים עם הפרידה ולקיים את ההרחקה ממנה, ומאידך שקלו את תפקודו התקין עד לאחרונה, ונכונותו לשתף פעולה כיום בכל טיפול שיוצא, ואולם לא הומלץ על חלופה המעצר המוצעת נוכח הקרבה הגאוגרפית למקום עבודתה של המתלוננת וכן לביתה.

4. בעניינו של המשיב הוצעה חלופת מעצר אחרת, אשר נבחנה על ידי שירות המבחן שהייה במושב נאות גולן, ביחידת דיור, כאשר המשיב יהא מירב הזמן בפיקוחה של אמו, אשר תיעזר באחותו ודודתו. כמו כן בחן שירות המבחן אפשרות שילובו של המשיב בטיפול פסיכיאטרי, לצד מעקב אחר צריכת הסמים, ובא לכלל המלצה להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת המרוחקת משמעותית ממקום מגורי המתלוננת בפיקוח אמו, אחותו ודודתו.

5. ב"כ המשיב עתר לבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת אשר נותנת מענה לכלל המתחייב בעניינו של המשיב, בעוד ב"כ המבקשת עמדה על התנגדותה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר בפיקוחן של המפקחות המוצעות שלטעמה לא יעלה בידם לאיין את המסוכנות הנובעת ממנו, בשים לב לכך שבעבר לא נענה לטיפול, וחדל ליטול בו חלק גם כשהיה בפיקוחן והתגורר במחיצתן. תוך שהדגישה את מידת המסוכנות העולה מצדו של המשיב כלפי המתלוננת כמפורט בתסקיר המעצר.

6. בית המשפט ביקש להתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחות המוצעות. אמו של המשיב ציינה בפני בית המשפט כי על מנת לעזור למשיב, היא נכונה להתפטר מעבודתה, ולפקח עליו במהלך כל שעות היממה, וכן ללוות אותו לכלל הטיפולים הנדרשים. כמפורט בפרוטוקול תיארה את הרקע לביצוע העבירות המיוחסות למשיב, נוכח הפרידה הפתאומית בלא כל הסבר מצדה של המתלוננת. והקושי שחווי המשיב בעקבות כך. עלה כי אינה מודעת לכלל המיוחס למשיב, ותיארה התרחשות האירוע נשוא האישום השני באופן כללי, כמו גם אירוע קודם של לקיחת פלאפון לצורך ברור מדוע המתלוננת אינה אומרת דברי אמת. עוד בא לידי ביטוי אופן התייחסותה לטענה בדבר התנהלותו האובססיבית כלפי המתלוננת, כמו גם בין היתר העובדה כי אינה סבורה שנשקפת מסוכנות מצדו של המשיב כלפי המתלוננת וזאת בתגובה למפורט בתסקיר המעצר.

7. אחותו של המשיב ציינה כי עובר לאירועים, חדל המשיב ליטול את הטיפול התרופתי, וכי לא הייתה מודעת לכך חרף כך שפיקחה על הדבר. עלה בנוסף כי עובדת באזור נתניה, ואמורה להחליף את האם שהיא המפקחת העיקרית, כל אימת שתידרש, גם האחות לא הייתה מודעת באופן מלא למהלך הדברים המתואר בכתב האישום אלא אך לאירוע נשוא האישום השני ולמקרה נוסף שבו נטל המשיב את מכשיר

הטלפון למתלוננת מספר ימים קודם לכן.

8. דודתו של המשיב אמורה גם היא ליטול חלק בהליך הפיקוח, כל אימת שתידרש להחליף את האם. גם הדודה התקשתה להאמין כי נשקפת מסוכנות מצדו של המשיב.
9. מנסיבות כתב האישום שצוינו לעיל, עולה על פניה מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב כלפי המתלוננת. כמו גם אופן התנהלותו האובססיבית כלפיה, ועניין זה גם עלה במפורש מתסקיר המעצר, בעת ששירות המבחן התרשם בדבר הסיכון המשמעותי הנשקף מצדו של המשיב לפגיעה חמורה במתלוננת, וזאת נוכח כלל מאפייני אישיותו של המשיב, מורכבות מצבו הנפשי וצריכת הסמים והאלכוהול. ואף הערכתם כי התקשה להשלים עם הפרידה ולקיים הרחקה ממנה.
10. נוכח מצבו המורכב של המשיב, ציין שירות המבחן גם בדבר החשיבות של הטיפול במכלול ההיבטים, הן בפן הפסיכיאטרי, והן בהיבט של צריכת הסמים, ועלה בנוסף מתסקיר המעצר הקושי של המשיב להתמיד בכך עובר למעצרו, ובאופן שהוביל להתדרדרותו.
11. בנסיבות אלה, קם קושי לרחוש למשיב אמון כי ימלא אחר תנאי שחרור שיוטלו עליו, וגם הקשיים שעולים לעיל בעניינם של המפקחות, מוביל לכלל מסקנה כי אין בחלופת המעצר המוצעת חרף הריחוק הגאוגרפי, כדי ליתן מענה ולאיים את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.
12. לאור סך כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת